

عنوان مقاله:

ظرفیت سنجی ژانر تراژدی برای نمایشی کردن روایت عاشورا به منظور نگارش فیلمنامه

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات میان رشته ای ارتباطات و رسانه، دوره 1، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

فاطمه سعیدیان - کارشناس ارشد ادبیات نمایشی

مسعود نقاش زاده - استادیار دانشگاه صداوسیما

خلاصه مقاله:

تراژدی، یکی از مهم‌ترین گونه‌های نمایشی است که به بیان جدی‌ترین و مهم‌ترین مسائل بشری می‌پردازد. در تراژدی انسان با همه-توان و مقاومتش در مقابل قدرت‌هایی شگرف قرار می‌گیرد که او را به سمت سرنوشتی مبهم سوق می‌دهند و در ازای رنجی که بر انسان تحمیل می‌کنند؛ شناخت و آگاهی ارزانی می‌دارند. نمایش‌های تراژیک با بازنمایی سرنوشت‌های فاجعه‌بار زمینه را برای پالایش روحی مخاطب و پندآموزی او فراهم می‌کنند. این قابلیت تراژدی ما را بر آن می‌دارد تا در مورد نمایشی سازی روایت‌های دینی سوگ‌انجام که هدفشان تعلیم و تزکیه است، در قالب تراژدی فکر کنیم. روایت‌های دینی، بخشی از گنجینه ادبی و فرهنگی ما هستند. این روایت‌ها شامل قصه‌های قرآنی، داستان‌های مذهبی و تاریخ انبیا و اولیاست. پژوهش حاضر به شناسایی ظرفیت‌های ژانر تراژدی برای نمایشی-سازی روایت‌های دینی سوگ‌انجام پرداخته است و نتایج نشان می‌دهد که ژانر تراژدی با همه مولفه‌های خود چون کنش قهرمان برای کشف حقیقت که منجر به پالایش روحی می‌شود- هامارتیا (به معنای شیفتگی مهلک و نه به معنای ارسطویی مرسوم آن)، کاتارسیس و بازشناخت- بستر خوبی را برای نمایشی‌سازی روایت‌های دینی سوگ‌انجام چون حادثه عاشورا فراهم می‌آورد.

کلمات کلیدی:

تراژدی، روایت دینی، روایت عاشورا، مولفه های تراژدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1283310>

